

tej priliki snidel sem se tudi z nekoliko študenti edin-burškega vseučilišča, ti so si tudi vrtnarstvo in far-merstvo angleško ogledovali, zagotavlja me, da to je na Škotskem še mnogo bolje, in smem jim verjeti. Krasni vrti povsod po Angleškem so me vendar osup-nili kakor velike farme z mnogovrstnimi mašinami in orodjem za poljedelstvo, kakoršnega še poprej nikoli videl nisem. Stvar me je zanimala toliko, da si nisem mogel kaj, da se ne bi bil nekterim vrtnarjem in far-merjem ponudil, da bi se mi dovolilo par dni na vrtu ali polji delati in si tako reči ogledati. Pa za to mi-lost sem včasih dolgo moral romati in prositi, predno se mi je dovolilo se z delavci na vrtih ali na polji zdru-žiti, ker Anglež nikakor ni mnogo zaupljiv, posebno pa ptujcu ne. Na vrtih delati mi je v resnici bilo kaj pri-jetno, akoravno nisem že dolgo let nobenega orodja v rokah imel, ker delo ni toliko težavno in pri tako kras-nih cvetlicah in različnih sadninah človek tudi lahko na vse pozabi in le stvar občuduje. Res, cvetlic še nikjer nisem našel tako lepih kakor v teh vrtih in ne vem, ali se kje krasnejše vidijo kakor na cvetličnih razsta-vah (flower show) na Angleškem. Anglež ne more biti brez cvetlic, in zato mora celó po mestih pri svoji hiši vselej kakošno tratico in vrtič imeti. Mnogo težavnije je človeku, ki ni trdega dela vajen na polji; večí del vse delo delajo le možki, na velikih farmah videti žen-sko na delu, bila bi kaj redka prikazen. Dela se skor vse z umnim orodjem in mašinami in en delavec dela najmanj za pet naših. Pa pri tem ne slišiš petja ali šaljivih pogovorov, kakor na našem polji pri naših delavcih; ljudje se kretajo in delajo za delo odločene ure neprestano kakor mašine njihove. Pa so tudi na-vadno bolj krepki in čvrsti kakor pri nas, zdravi so in prav dobro rejeni. Al angleški delavec tudi bolje živi kakor naša „gospôda“, bodi-si bogata ali uboga, on, kadar je pri delu, dela neutrudljivo in pri tem mu je prva skrb, si z zasluženim denarjem dober živež ter čedno in prijetno stanovanje priskrbeti. O tem imamo mi o Angležih zopet mnogo prav smešnih krivih misli, in te se še kakor mnogo drugega starokopitnega po šolah naših slišijo. Kdor se hoče z ljudstvom prav se-znaniti, treba je, da med ljudstvo gré, in zato vrli di-jaki, ki se hočete sè šegami našega naroda seznaniti, živite in družite se v počitnicah z njim pri delu in ve-selji; saj tako se vam pri naših kmetih ne bo godilo kakor meni pri nekterih angleških farmerjih, kjer sem celi dan se znožil in trudil, vrh tega pa še živež plačal. (Dalje prihodnjič.)

Sporočilo

o 3. občnem zboru slovenske Matice

v Ljubljani 7. avgusta 1867.

Kakor je bilo v 7. seji Matičinega odbora (4. ju-lija 1867) sklenjeno, obhajal se je v sredo 7. avgusta t. l. tretji občni zbor dopoldne s cerkveno slovesnostjo, s sv. mašo, katero so ob 8. uri zjutraj služili prečastiti stolni prošt, odbornik slovenske Matice in 2. prvosed-nikov namestnik, gosp. A. Kos, pri kateri so Riharjeve pevke pele spodbudne pesmi.

Kmalu po 9. uri se jamejo v mestni dvorani sha-jati Matičini družniki, in ob pol 10. uri prične prvosed-nik g. dr. L. Toman s slovesnim ogovorom zbor, v katerem so bili, razun edinega vnanjega odbornik g. dr. J. Ulaga, naslednji ljubljanski odborniki: gg. dr. L. Vončina, A. Kos, dr. J. Zupanec, A. Lésar, J. Marn, J. Vavru, dr. J. Bleiweis, dr. E. H. Costa, A. Pra-protnik, L. Svetec, J. Vilhar, in blizo 40 domoljubnih družnikov, vpričo poznej dospevskega deželnega poroč-nika g. J. Rotha.

Prvosednik spregovori nekako tako-le: „Slavni zbor! Danes obhaja Matica svoj tretji občni shod. Shod Matičin je vesel god za ves narod slovenski, ker Ma-tica ima namen, buditi in likati dušne moči, ktere po-vzdignejo narod v vrsto izobraženih in med temi na višo stopinjo, ktera kaže, da narod spoštuje sam sebe, in da je vreden, da ga spoštujejo tudi drugi. Radostno nam je spoznavati, da so sedaj že vsa slovanska ple-mena se podala na pot svojega omikovanja. Tù in tam se odpre hram učenosti ali pa umetnosti, tù in tam se ustanovi Matica, iz ktere izvira narodu dušna omika, da se pospešuje narodska svest in občni blagor. — Ra-dostni se smemo ozirati na znamenito slovesnost, ktero je v kratkem obhajala jugoslovanska akademija v Za-grebu, in Slovenci tega prezirati ne moremo. Da bi veselo napredovalo, želimo vsi, in iz srca zakličem: „Ži-vila in napredovala jugoslovanska akademija!“ Živila! zakliče radostno ves zbor. — Kakor druga plemena slovanska kažemo po Matici z današnjim zborom tudi Slovenci, čeravno nas je malo, da se gibljemo, da vzbujamo svoje moči, da svetu razodenemo svoje zmožnosti, da tako dobimo z drugimi narodi enake pravice v skupni državi. Mnogo se je sicer storilo, ali mnogo je še dela. Tri knjige je izdala letos Matica. Učimo se iz njih, in v tolažbo naj nam bo v britkih časih to, kar imajo v sebi. Prva je: Štirje letni časi. Trda zima je go-spodovala dolgo na slovenskem slovstvenem polji, pri-kazala se je spomlad. Marsiktero cvetko nam je slana posmodila. Pride poletje. Tudi ondaj bode bila toča in razgrajal bode vihar; toda ako se držimo stanovitno, prišla nam bo tudi jesen, o kateri bode narod slovenski vžival plod prejšnjih trudov in del. Druga je: Rud-ninoslovje ali mineralogija. Kaže nam, koliko za-kladov in moči je skritih v zemlje naročji, skritih vna-njemu solncu, toda odkritih očem Božjim, in upajmo, da prej ali pozneje se tudi na nas Slovence in Slovane sploh ozré milostno oko Božje. Saj nočemo nikomur kratiti njegovih pravic, pridobiti si želimo le svojih, in „mirno naprej“, je naše gêslo. V ta namen smo se sošli danes, in hvala bodi vsem gospodom, kateri ste se po-trudili tudi od daleč, in želel bi le, da bi drugikrat jih bilo še več, da se v nemamo vzajemno in krepčamo v slogi, in iz tega nagiba vskliknem: Bog ohrani Matico Živila!

Na to poroča tajnik g. prof. Lésar o odborovem delovanji od 27. septembra 1866. do 1. julija 1867., in sporočilo njegovo se glasi:

„Slavni zbor! Danes obhaja slovstvena mati slo-venskega národa — hočem reči — „Matica slovenska“ svoj tretji god, to je, tretji občni zbor, v katerem ima njen odbor odgovor dati in poročevati o svojem delo-vanji v preteklem družbinem letu, to je, od 1. julija 1866. l. do 1. julija 1867. l.

Obširni popis vsestranskega odborovega delovanja bodete, slavna gospôda, brali v poročalnem delu „na-rodnega koledarja“, ki se Vam bode z dvema drugima knjigama jel razpošiljati začetek prihodnjega tedna. Zato bode odborovo sporočilo le kratko in sukalo se le o glavnih točkah.

Imel je odbor v preteklem letu tri seje, to je, 5., 6. in 7. sejo:

peta je bila 15. novembra 1866. leta,

šesta je bila 7. marca 1867. leta,

sedma je bila 4. julija 1867. leta.

Izdale so se tri knjige, ktere po odborovem sklepu, v sedmi seji storjenem, dobé vsi Matičini udje in to ne le dosedanji, ampak tudi oni, ki pristopijo do novega leta in plačajo letnino za 1867. leto.

Omenjene tri knjige so:

1. „Štirje letni časi“ po E. A. Rossmässlerji, predelal Iv. Tušek; 16 $\frac{1}{2}$ tiskanih pól.

2. „Rudninoslovje ali mineralogija“ po Sigm. Fellöckerji, spisal France Erjavec; 6 $\frac{1}{4}$ pól.

3. „Národní koledar“ z Matičinim letopisom, to je a) s poročilnim in podučnim delom, vredil dr. J. Bleiweis; 16 pól, torej skupaj nad 38 tiskanih pól.

Na Matičine stroške je dalje na svetlo prišla „Slovnica českega jezika“ z berilom, spisal Fr. Marn. Ti stroški, ki znašajo 232 gold. 59 kr., so pa le začasni, kajti povrniti se imajo Matici iz razprodaje omenjene slovnice. Te knjige torej ne dobé Matičini udje, ker se prišteva onim knjigam, ktere Matica po §. 2. a) sme podpirati, da se izdadé. Razprodaja te knjige se je izročila bukvarju J. Giontini-ju s 25. odstotki in s pogojem, da skupilo odrajuje Matici, dokler se jej ne izplačajo omenjeni stroški, ostali iztisi pa so potem last Marnova.

Rokopis: „Utopljeni ali potovanje na Ostrovid“, ki je bil med Poženčanovo slovstveno zapuščino, darovano Matici, je odbor podaril slavni Mohorjevi družbi v Celovcu, ktera ga je tudi spravila na dan in razdelila svojim udom.

Rokopisa: „Slovenski Štajar“, ki so ga obljubili spisati štajarski rodoljubi, kakor je g. dr. J. Vošnjak v 5. seji poročal, kmalu pričakujemo.

Rokopisa: Žepičeva „latinska čitanka“ in P. Ladislavova „latinska slovnica“ še nista prišla iz rok izvoljenih presojevalcev.

Ponudila sta se Matici še dva rokopisa: a) „stengrafija slovenska“, ktero je osnoval Fr. Hafner, učitelj v Slovenjem Gradcu, in b) „grška slovnica“, ktero obeta sestaviti Ant. Klodič, bivši profesor na tržaški laški gimnaziji. — Prvemu se je vsled odborovega sklepa odgovorilo, da Matica more rokopise sprejemati še le potem, ko jih pretresejo in potrdijo izvoljeni presojevalci. Fr. Hafner je odgovoril, da svoj rokopis pošlje konec meseca oktobra 1867. l. — Klodičeva ponudba, došla 27. julija t. l., mora, predno se reši, čakati prihodnje odborove seje.

V 7. seji bil je sprejet tajnikov predlog: „da odbor izmed sebe izbere odsek, ki a) sestavi imenik knjig, ktere Matica želi izdati, b) nakaže pot, po katerem si Matica preskrbi najboljših dotičnih rokopisov, in c) o tem poslu poroča v prihodnji odborovi seji.“ Voljeno je bilo v ta odsek pet ljubljanskih odbornikov s pristavkom, da ima ta odsek litografiti dati in razposlati dotično svoje sporočilo vsem drugim odbornikom na pretres. Predno se pa snide ta odsek, ima predsedništvo s tajnikom vzajemno skušati, Matici pridobiti poezije Val. Vodnika in J. Vesela-Koseskega. Rokopisa Vodnikovih poezij si še nismo pridobili, ker nam ni znano, kje da biva njegov lastnik Oton Wagner. — Gosp. Iv. Vesel-Koseski pa je na odborovo vprašanje od 10. julija t. l. št. 108 gosp. dr. J. Bleiweisu poslal list, v katerem se zdaj še nekoliko brani, vdati se omenjeni odborovi želji, nadjamo se pa, da morda vendar privoli, ako se mu poroči soglasna želja občenega zbora.

Iz tega kratkega poročila sl. občni zbor razvidi, kak sad je Matica slovenska preteklo leto obrodila na slovstvenem polji, in kakošen brst zastavila za prihodnje leto. Ako Bog dá, prihodnje leto ustavi še čvrstejšše korenine, iz katerih požene košato deblo; ako Bog dá, vzbudilo se bode še več pisateljev in Matici pridružilo mnogo novih družnikov.

Ozir novih udov se sicer tudi letos ne moremo pritožiti, kajti dorastlo jih je več, kakor 1866. leta, in sicer 15 ustanovnikov, 244 letnikov, skupaj toraj 259 udov, izmed katerih je 149 duhovnih in 110 svetnih.

Odkar je dotiskan imenik, pristopila sta 2 ustanovnika in 4 letniki, tako da danes štejemo 1206 udov. Glavni knjigi zadnja številka je sicer 1262; iz tega se razvidi, da je 56 udov Matici odmrlo in odpovedalo se.

Naj vam izmed odmrlih imenujem le ustanovnike: Bratkoviča Andreja, Pleiweisa Konrada, Pleiweisa Valentina, Pleiweisa Jožefa, Hribarja Vatroslava, Pikla Mihaela, Lužnika Valentina, Močnika Franceta, Žerovca Franceta, Volovška Franceta, Žnidariča Antona, Globočnika Janeza, Grmeka Henrika. Prepričan sem, da vsem Matičarjem iz srca govorim, ko izrečem prošnjo: Bog jim daj večni mir in pokoj!

Iz računa, o katerem bode poročal gospod blagajnik, bode razvideli, da letošen Matičin imetek iznaša 27.765 gold. 53 $\frac{1}{2}$ kr.
lanski račun je kazal 23.039 „ 60 „

pomnožil se je toraj za 4.715 gold. 93 $\frac{1}{2}$ kr.

Bilo bi se Matičino imetje še više pomnožilo, da so vsi udje v redu plačali ustanovnino in letnino. Že samo zaostala letnina znaša 1164 gold.

V znesku 4.715 gold. 95 $\frac{1}{2}$ kr. je tudi 1931 gold. 90 $\frac{1}{2}$ kr., ktere smé Matica še potrošiti; od teh se je tudi res po sklenjenem tretjem računu že potrosilo za Marnovo slovnico 232 gold. 59 kr., in bode se plačal „národní koledar“; kar ostane, obrne se za prihodnje leto.

Po proračunu bode Matici, ako se doneski redno plačajo, za izdavanje knjig ostalo . 2347 gold. 57 kr.
in ako dojdejo zaostali doneski . . 1164 „ — „

celó 3511 gold. 57 kr.

V poročilu o knjižnici bode, slavna gospôda, brali, da se je tudi ona jako pomnožila, in to za 577 zvezkov, tako da zdaj šteje 983 zvezkov.

To je kratko odborovo sporočilo o njegovem delovanji preteklega leta. Odbor navdaja sladka zavest, da je v preteklem letu storil svojo dolžnost, in trdna nada, da bode četrtemu občnemu zboru mogel podati še vselejše sporočilo.

Pri naznanilu zastran poezij g. V. Koseskega, opomni g. dr. Bleiweis, ako bi se občni zbor obrnil na slavnega pesnika, mu sveste prošnje odrekel ne bo, se na predlog g. dr. Tomana vzdigne ves zbor in enoglasno izreče iskreno to željo.

Po tem čita g. blagajnik dr. J. Zupanec račun od 1. julija 1866 do 1. julija 1867., in proračun od 1. julija 1867. do 1. julija 1868., ktera se sprejameta, in g. prvosednik omeni, da se marljivi blagajnik ne le zastonj trudi za Matico, temuč ji mnogo tudi daruje (na pr. poštne itd.), kar zbor s pohvalo pripozná.

Gosp. prvosednik nasvetuje, da se volijo tisti trije gospodje v to, da pregledajo, presodijo in potrdijo odborov račun o novčem gospodarstvu vsled pravila v 12. §. a), namreč: gg. Fr. Sovan, Raimund Pregelj in Fr. Ravnikar, in zbor pritrdi.

Na vrsti je bila volitev novih odbornikov. O tej priliki razodene g. predsednik, da se je odborništva odpovedal g. Štef. Kocijančič, zarad česar je treba namesti 10 odbornikov voliti jih 11, ter izreče željo, da bi gledé na to, da se lože shajajo odborove seje in koristno delajo, ker je vnanjim velikrat pretežko, se jih vdeleževati, se volilo več ljubljanskih odbornikov. Da se zborniki pomenijo nekoliko, zbor nekaj časa prejenja. Po tem se oddá 59 volilnih listov in po večini glasov so bili voljeni izmed ljubljanskih gg.: dr. E. H. Costa (58), A. Praprotnik (56), J. Šolar (55), J. Marn (54), A. Lésar (52) in dr. Jožef Poklukar (37); izmed vnanjih pa gg.: M. Cigale (58), J. Grabrijan (55), Fr. Cegnar (53), A. Einšpieler (47) in dr. Kočevár (36). Za temi sta dobila največ glasov gg. L. Jeran (26) in Šavperl (28). — (Ker se je pa g. dr. Jož. Poklukar 9. av-

gusta odpovedal odborništvu, zato namesto njega v odbor stopi g. Luka Jeran.)

Na to popraša g. predsednik, ako hoče kdo kaj omeniti ali poprašati zastran proračuna, in gosp. prof. dr. J. Ulaga popraša, kako je umeti v proračunu nastavljeno plačo za tajnika, ali se mu ima podeliti plača ali le kaka nagrada? Gosp. prvosednik odgovori, da se oni stavek od tistega časa jemlje v proračun, ko je tajnik še plačo dobival; te zdaj ni več; sedajnemu tajniku se je dala le majhna nagrada, in da bode sklepal o tej reči odbor v svoji prihodnji seji.

Gosp. dr. Zupanec vpraša: kako naj se ravna vprihodnje s premoženjem. Doslej so se kupovale obligacije zemljiškega odškodovanja; ali naj se vprihodnje tudi, ali naj se obrača drugače. Gosp. Robič želi, da se denar daje v hranilnico, in za viša števila naj se kupujejo domače, deželne obligacije, ne le tuje. Ko na to g. blagajnik razjasni, da se tako ravna že sedaj in da imamo skoro same deželne obligacije, se g. Robič spozna zadovoljnega o tem.

Gosp. predsednik dr. Toman popraša blagajnika: ali ima Matica raznih dežel obligacij, ali ima tudi metalike? Na to razloži blagajnik, da kar je darovanih, tiste so različne; kar je pa Matica jih kupovala, so le zemljiškega odškodovanja. Gosp. dr. E. Costa želi, naj ne kupuje Matica zmiraj istih pisem ali obligacij, ter nasvetuje, naj si pridobi kaj zastavnih pisem narodne banke na Dunaji, ker so ta pisma a) zanesljiva, najbolj gotova, in b) ker je boljše za Matico, da ima v svojem premoženju raznovrstna pisma. Gosp. Stare svetuje, naj Matica katerikrat za 200 do 300 gold. srečo poskusi pri kaki loteriji, morebiti jo zadene sreča. Gosp. L. Svetec se sklada z obema nasvetoma, češ, naj ravna Matica kakor previden gospodar, ki z raznovrstnim semenom obseje svoje zemljišče, da mu nese bolje zdaj to, zdaj to, in da naj odpre sreči kako okence; svetuje vrh tega tudi, da bi se morebiti smela vdeleževati Matica na pr. pri taki železnici, ktera ima svojo gotovo prihodnost. Ali dr. Costa kaže gledé na 21. §. Matičinih pravil, da taka početja ali društva nimajo še tiste varnosti, ktere je po zakonu treba sirotniškem imetku. — Gosp. dr. Toman izreče željo, naj se vprihodnje kupujejo ne le zastavna pisma narodne banke, ampak naj se nektore dosedanjih obligacij va-nje spremenijo, in da si ima odbor določevati o tem, vendar popraša zbor, ako ima kdo zoper te nasvete, ki se bodo kakor želje občnega zbora naznanili Matičinemu odboru, in ne oglasi se nikdo.

Izmed posameznih udov se naposled oglasi g. Noli ter nasvetuje z ozirom na besede, s kterimi je g. prvosednik v začetnem govoru pozdravljal jugoslovansko akademijo v Zagrebu, naj se pozdrav Matičinih zbornikov do jugoslovanske akademije po prvosedniku telegrafično akademiji na znanje dá, kar ves zbor vstavši sprejame in odobri.

Naposled dá g. prvosednik dr. Toman hvalo vsem vpričnim, zlasti kteri so doslej delali Matici na korist, g. tajniku, blagajniku, knjižničarju in zapisnikarju; posebno še g. mestnemu županu, da nam je blagovoljno odprl mestno dvorano, gospodom rodoljubom, ki so iz daleka prispeli, in izreče presrečno željo, da bi se prihodnjih Matičinih zborov bolj vdeleževali rodoljubi v prid in na čast slovenskemu narodu!

Slovansko slovstvo.

* *Ruska slovnica za Slovence s čitanko* — že pred tremi meseci v „Novicah“ omenjena, je zdaj gotova; prišla je na svetlo pod naslovom, v poslednjem našem listu omenjenim. Tiskana je na Dunaji pri Mehetaristih

in obsega v obliki osmerke 172 strani; v predgovoru, 12 strani obsegajočem, gosp. založnik namen in potrebo te knjige razlaga; 37 strani obsega slovnica, 123 pa praktični del, to je, rusko berilo s slovensko prestavo. Ta, zadnji del je posebno važen in pisan v lahko razumljivem, navadnem slovenskem jeziku, prav, kakor „Novice“ pišejo. Rečeno je v „Novicah“ tudi bilo, da bo čitanki slovarček takih besed pridjan, ki po ruski kaj družega pomenijo, kakor po slovenski; pa ta slovarček se je iz posebnih vzrokov izpustil. Cena knjigi je le 85 krajcarjev (pri knjigarjih bo stala več). Kdor je želi, naj se obrne do založnika (gosp. Blaža na Reki); najbolj bi bilo, da se v vsakem kraju tisti, ki si jo mislijo naročiti, porazumejo in več iztisov vkup naročé, ker tako bi poštnina manj stala.

* *Kratki nauki za sadjorejo*. Spisal Drag. Ripšl, na svetlo dal Ludevik vitez Gutmansthal-Benvenuti. — Četrto leta je komaj preteklo, kar so „Novice“ napovedale to knjižico in jo priporočale našim sadjejem, in že je pokupljenih 1000 iztisov, da je trebalo napraviti drugi natis, kteri se danes naznanja slovenskemu svetu. Prodaja se 2. natis v bukvarnici J. Lercherjevi v Ljubljani po 10 kraje.

* *„Poturica“* — se zove zanimiva zgodovinska drama v 4 činih, koja se vrši na zemlji hrcegovski in jo je spisal slavni Ivan Kukuljevič-Sakcinski. Prišla je ravnokar v Zagrebu na svetlo in utegne vrlo dobro gradivo biti za prevod v slovenščino, kadar pridemo do moči, predstavljati na gledišču velike igre.

* 1. zvezek v 17. listu „Novic“ naznanjenega obče-slovanskim interesom posvečenega časnika „Славянская Заря“ je prišel na Dunaji na svetlo, 2 pōli obsegajoč.

* *„Smluvme se!“* — Tako — ali po naše „Pogodimo se!“ — se glasi brošurica, ki je ravnokar v Pragi na svetlo prišla in jo prodaja c. kr. vseučiliščina knjižgarna J. G. Calve-ova po 20 kr. — Napis te brošurice očitno kaže, da je njena poglavitna naloga porazumeti se s Čehi. Odkar so Magjari vkljub vsemu prizadevanju ogerske vlade z vsklikom demonstrativno izvolili Lajoša Košuta v Vacovem za deželnega poslanca; odkar so se na Dunaji prepričali, da tirjatve magjarskih radikalcev posebno v finančnih zadevah presegajo vse meje, napeli so nemški časniki na Dunaji in v Gradcu nenadoma druge strune, spoznavši neobhodno potrebo, porazumeti se s prvaki česko-moravske federalistične stranke. V mnogih vodilnih člankih časnikov vsake vrste so tedaj razgovori o nepraktičnem nasprotovanju českih politikarjev in o kompromisu (porazumljenji) neprenehoma na dnevnem redu, se vé, da ne brez navadnega psovanja. — Knjižica „Smluvme se“ neznanega pisatelja, obsegajoča 7 strani, je prevod nemškega originala „Zum Compromiss“ sicer na krasnem velinovem papirji in v lepem rdečem zavitku, al prevod ni srečen; pisava mrgoli stilističnih napāk, jezik je brez nemškega originala velikrat popolnoma nerazumljiv. — Oziraje se na obseg ali stvar brošure, poje anonymus slavo politiki državnega kancelarja, povdarja posebno vspeh njegovega prizadevanja v zadnji francozko-pruski pravdi, opominja česki narod, „naj slovó dá dosedanjí, vsej državi škodljivi (???) opoziciji in naj se sprijazni z dovršenim dualizmom, kajti s federalizmom se je že brez vspeha poskušalo (!!!); ako se posreči opoziciji spodriti barona Beusta, mora priti absolutizem, državni bankrot in razpad Avstrije.“

Poglejmo pa, za katero ceno hoče pisatelj pridobiti česki narod za kompromis, kaj mu ponuja? Izreka željo, naj se narod zedini z vlado podpiraje narodno gospodarstvo in občno blagostanje, naj zida in zboljšuje šole, naj napravlja vzajemno z vlado nove ceste, železnice,